

Država i pravo su se uvek mnogo proučavali i na razne načine objašnjavali. Može se reći da nema pojava koje su izazivale toliko rasprave, stvorile suprotna gledišta i teorije, suptilne nijanse i varijante u teorijama, kao što su država i pravo. Ne samo pravници, već i naučnici raznih oblasti izučavaju državu i pravo. Skoro da i nema društvenih nauka u kojima se ne proučavaju ove pojave. Međutim, pravna nauka poklanja državi i pravu naročitu pažnju, jer je to njena osnovna materija. Pravna nauka ima za svoj predmet pravo, a ono je tesno povezano sa državom.

Problematika prava se uvek izučavala i vrlo različito rešavala i objašnjavala. Često se potcenjuje uloga prava čak mu se potpuno i negira značaj. Uloga prava proizilazi iz samog društva i države, ali ulogu prava treba potražiti i u samom pravu.

Isto tako, treba imati u vidu, da se donošenjem pravnih normi ne završava uloga prava. Naprotiv, to je samo početak, a uloga prava dolazi do izražaja tek u njegovoj primeni, u ostvarivanju pravnih normi. Tek se u primeni vidi sva moć, odnosno nemoć normativnosti prava.

U svom daljem radu, baviću se tumačenjem prava, jer uvod u pravo ima opšti karakter, a njegovim tumačenjem pokušaću da konkretizujem bar jedan njegov deo, pozabaviću se njegovim tumačenjem.

1. Tumačenje prava

1.1. Pojam prava

U procesu primene prava od velikog značaja je tumačenje. Bez njega se se ne može pravilno primeniti pravo. Tumačenje prethodi neposrednoj primeni. Prvo je potrebno protumačiti pravo, a potom ga primeniti. Ako smo dobro protumačili pravo, ima puno izgleda da se dobro primeni, te na taj način ostvari pravni poredak.

Tumačenje prava je vrsta tumačenja uopšte. Putem tumačenja utvrđuje se značenje mnogih pojava. Tako je tumačenje delatnost koja se susreće u svim naukama prilikom utvrđivanja značenja (smisla) pojava.

U tumačenju postoje dve strane. One mogu imati po jednog i više subjekata. Jedna strana saopštava sadržaj svoje psihe, a druga saznaje to saopštenje i tumači ga.

Prva strana je tvorac sadržaja psihe, a druga je tumač. Tako u pravu imamo s jedne strane imamo tvorca prava, a sa druge strane tumača. Tvorac stvara pravo, odnosno pravne norme koje čine pravo, a tumač ih saznaje i utvrđuje njihov smisao, tumači ih.

Iz samog pojma tumačenja prava da se videti i složenost i težina tumačenja. Sva složenost i težina procesa tumačenja sagledava se naročito pri činjenici, da je pravo vrlo složeno, da reguliše mnogobrojne i raznovrsne društvene odnose, da su pravne norme povezane, te da su u tumačenju, iako se u tumači određena norma, ne može norma odvojiti, već naprotiv, povezuje se sa drugim normama i u toj povezanosti i određenom sistemu tumači. Tumačenje se inače vrši svakodnevno, skoro neosetno. U životu stalno tumačimo norme, a da skoro i ne primećujemo. Tek kad a su složena pitanja, kada dođe do spora, proces tumačenja je naročito vidljiv. Tada se pravna norma različito tumači, rečima se daje različito značenje, traži se pravo značenje, vrše poređenja, dovode u vezu druge pravne norme i traži ostvarenje cilja norme. Tako se tumačenje prava javlja kao vrlo složen i težak posao.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com